

De Konijnenbende is net verhuisd.

Alle veertien konijnenvrienden. Of zijn ze familie?

Dat weten ze zelf niet precies. Daarom heten ze de Konijnenbende.

Ingepakt en opgepropt liggen ze in een donkere verhuisdoos.

Buik aan buik en voet tegen snuit. Allemaal met de oren gespitst.

'Waar zijn we?'

'Ik weet het niet.'

'Ssst.'

'Oeps, ja, ssst.'

'Ik hoor iets.'

'Ssst.'

'Ik ga kijken!'

Noedel krijgt de kriebels. Hij wriemelt en wroet zich naar boven en steekt zijn hoofd door de klep van de doos.

'Oeps.'

Noedel kijkt recht in de harige snuit van een groot beest.

'Hallo. Ik ben Noedel, aangenaam en insgelijks. Wie ben jij?'

'Woef!' Het beest laat zijn grote tanden zien.

'Oeps,' zegt Noedel weer en hij doet de klep van de doos vlug dicht.

'Woef!' horen de konijnen. 'Woef! Woef!'

Nu zit de Konijnenbende op een plank. In een nieuw huis.
Met rare kleuren, gekke geuren en spannende geluiden.
En achter de deur een harig beest met grote tanden.
Het beest heet Woef, want dat zei die zelf.